

Tjugoförsta söndagen – den sanna glädjen

Evangeliet är alltid ett glatt budskap. Jesus har kommit för att uppenbara den sanna glädjen, som bara finns i Gud, för att vi i all evighet skall få del av den. Redan här på jorden är vi inbjudna att ta emot den, förvandlas av den och ge den vidare. Jesus vill visa oss hur vi skall leva för att bli hemmastadda i denna glädje, så att den kan genomsyra vårt liv och lysa upp vår tillvaro, ja, göra oss till glädjens budbärare. Därför bad vi i dagens kollektbön. ”Låt oss älska dina bud och löften, så att vi mitt i detta skiftesrika liv har hjärtat där den sanna glädjen finns”. Gud har gett oss sina bud som vägvisare till denna glädje, som han har utlovat till oss, så att vi skall få del av den genom Jesus Kristus. Han har grundat sin kyrka på Petrus, Klippan, för att hon skall bevara denna tro på den utlovade, sanna glädjen genom alla tider och i alla miljöer. Petrus och hans efterträdare har fått nycklarna till denna den sanna glädjens skattkammare. Men vi alla, var och en av oss som har tagit emot dopets gåva i Kristi kyrka, får ta emot denna sanna glädje och lära oss att använda oss av den mitt i vårt och världens skiftesrika liv. Det är det vi kallar evangelisation.

Evangeliets glädje måste råda inom oss, vad som än händer, hur vi än känner oss. Den uppståndne Kristus är alltid med oss och mitt ibland oss för att leda oss genom livets alla labyrinter och ge oss kraft att bekänna oss till den sanna glädjen. Han har uppenbarat sin Faders oändliga godhet för oss. ”Vilket djup av rikedom, vishet och kunskap hos Gud!” (Rom 11:33). Paulus liksom stämmer upp ett glädjetjut över Guds underbara mysterium. Han vill väcka oss, så att vi förstår vilken glädje det är att få lära känna Gud och mer och mer förstå hans storhet. Denna glädje blir inte mindre, när vi förstår att Gud samtidigt är outgrundlig och övergår allt vad vi kan föreställa oss. Tvärtom. Vår glädje blir sann och äkta först när det går upp för oss att Guds mysterium är större än universums alla världar. Det är som en outtömlig ocean vars strand vi aldrig kan nå fram till här på jorden. ”Aldrig har någon utforskat hans beslut och spåret hans vägar... ty av honom och genom honom och till honom är allting” (Rom 11:33, 36). Paulus vill hjälpa oss att finna vår glädje i att Gud är så oändligt mycket större än allt annat. Samtidigt är det denne Gud som har kommit oss så oändligt nära i Jesus och fortsätter att gå vid vår sida under varje ögonblick av vårt liv för att en gång föra oss in i sin eviga glädje och härlighet. ”Hans är härligheten i evighet, amen” (Rom 11:36).

Detta budskap om den sanna glädjen, som finns i Guds oändliga storhet och som har kommit oss så nära i Jesus Kristus, måste alltid bevaras oförvanskat genom tiderna. Det är kyrkans stora skatt, evangeliets stora glädje som vi alla måste få del av och ta till oss. Vi måste ständigt bli påmindra om det. Gång på gång måste vi återföras till ordningen, när vi glömmer bort var den sanna glädjen står att finna.

Det finns så många falska, usla brunnar, där man förgäves söker efter äkta glädje. Det är så lätt att fastna på irrvägar och irra bort sig under vårt skiftesrika liv här på jorden. Därför behöver vi alla vår heliga moder kyrkan och hennes moderliga, men bestämda ledning och hjälp. ”Guds gåva är det, att kyrkans många lemmar strävar efter samma mål” (kollektbönen). Kyrkan hjälper oss att ha målet inför ögonen, så att vi målmedvetet strävar efter den sanna glädjen, som bara Jesus kan ge oss. Genom vårt dop har denna glädje redan ingjutits i oss genom den helige Ande som ständigt verkar inom oss för att göra oss öppna för den, ta emot den och sprida den. Delad glädje är dubbel glädje. Vi måste vara mer angelägna att glädja andra och visa dem kärlek än söka glädjen bara för egen räkning.

Vi är skapade för att få dela Guds egen sanna glädje. En gång skall denna lycksalighet ta oss helt i besittning; när vi väl nått fram till den eviga härligheten. Det är kyrkans stora uppgift att hjälpa oss på den vägen, vägen till evig glädje och härlighet. Kyrkan får förvalta och förkunna detta evangeliets budskap om den sanna glädjen. För att garantera och skydda detta har Kristus grundat sin kyrka på en vanlig svag och ombytlig människa, Simon Petrus, som samtidigt fick del av Andens kraft och styrka för sitt uppdrag. Detta Petrus-ämbete skall genom tiderna se till att denna tro på den sanna glädjen bevaras oförvanskad. Petrus-ämbetet är garanten för enheten i tron på den sanna glädjen, på evangeliets fulla sanning. ”Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den” (Matt 16:18).

Vi kan aldrig tack Gud tillräckligt mycket för denna gåva som han har gett oss i Petrus-ämbetet. Vi skulle aldrig kunna vara förvissade om att den sanna glädjen, evangeliets fulla budskap, skulle kunna bevaras överallt och alltid utan denna nådegåva som Petrus-ämbetet är. Därför visar också de troende så stor glädje när de får möta påven. Många utomstående förundrar sig när de är med på en påveaudiens på Petersplatsen, att folk är så entusiastiska och stämmer upp glädjetjut när påven visar sig. Samtidigt är det i livets svåra och jobbiga situationer som denna trons sanna glädje måste få visa sin sanna kraft. Det är då när ingenting annat hjälper som vi får öppna oss för den djupa glädje som bara Jesus kan ge oss. Därför är det så viktigt att vi lär oss att leva av den också i vardagens vanliga lunk. Det är underbart när det går upp för oss att denna glädjekälla finns inom oss. Vi kan i varje ögonblick få dricka av detta glädjens levande vatten. Vi kan ge det vidare till varje människa vi möter. Vi är påskens barn, som redan nu får leva av uppståndelsens glada budskap. Ingen och ingenting kan ta ifrån oss denna glädje. Samtidigt måste denna glädje skyddas och vårdas ömt. Därför har vi fått Guds bud och löften. Därför har vi fått kyrkan som vår moder, hon som är grundad på Petrus och skall bestå till tidens slut och bistå oss på vägen till härligheten, den fulla och sanna glädjen utan slut.

